

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پيژند پانه

نوم: رون سيند

ليکوال، شاعر: محمود حميدزي

کمپوزر: محمود حميدزي

دقلمې ليکنې نيټه: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجري لمريز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه داکتاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځې دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کړبڼه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تڼر سره راغونډیو.

رون سڀيند

دشاعر خبري

دالله جل جلاله په ستر او سپيڅلي نامه. درودونه او سلامونه دي دمؤمنانو پرجانان، دبنکلو پربنکلي حضرت محمد مصطی صلی الله عليه وسلم باندي وي.

پښتو ژبه دخپل تاریخ په اوردوکي وياړلي اونوموړي ادیبان لري. دپښتو ژبي ادب یو بدایه ادب دی، چي دمنظومو اومنثرو اثارو پکښي کمی نسته، خولا هم پښتو ژبه ډېر کارته اړتیا لري ترڅو په پوره ډول یوه بدایه ژبه سي، همدې موخي ته درسیدا په پار ډېر پښتانه وگړي شپه او ورځ کارکوي اودخپلي خوږي ژبي لپاره نظم او نثر لیکي .

زه د ادب پالو وگړو ددې هڅوڅخه دیو پښتون وگړي په حیث ډېره مننه کوم، هیله ده زمور بنکلي ژبه نوره هم ددوی دزیار لکبله بدایه سي.

ما هم دخپلي خوږي ژبي پښتو سره دمینی لکبله قلم یوازي ندی پریښی، لیک پري کوم، نثر لیکم نظم پسي دخیال په بیړی کي دالهام په سمندر کي لټون کوم، کله کله یي په نیمگړي بدن وموندم او زخمي زخمي یي در ساحله راورسوم.

زه خان ته شاعر نه وایم: دشاعر مقام بلها لوی مقام دی! زما دخپلي خوږي ژبي سره مینه ده او دا مینه وه چي زه یي دي ته اړ کړم چي شعر، نظم ولیکم او دا ټولگه چي زما دنظمونو، شعرونو لومړی ټولگه ده، ستاسودرنو ترلاسونو پور یي در ورسوم ترڅو زما آندونه تاسوته بر بند، که شوني وي ورڅخه گټه پورته کړی او خپله ادبي تنده په ماته کړی. زه دالله جل جلاله شکر اداکوم چي زه یي په خپل دي مهربانی ونازولم! زما شعرونه کیدای سي ډېر نیمگړتیا وي ولري اوزه ستاسوڅخه په ډېر درناوي هیله کوم چي زما در نیمگړتیاو ماته راتېر اوبخښه راته وکړی.

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لاربنوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سڀند

زما كيسه

دآندپري مي شڪيدلوته تيار سول
چي په علم د نځار كي رايثار سول

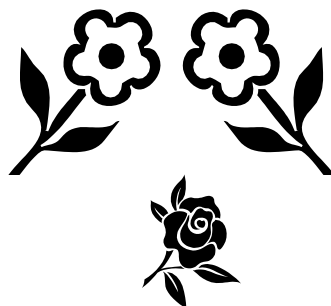
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هوبنيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديو سه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول

رون سینه

دبنکلویلونه څارم
بنکلایموندم په نیغه لاره درومم
زړونه پلورم ورځم دریاړه درومم

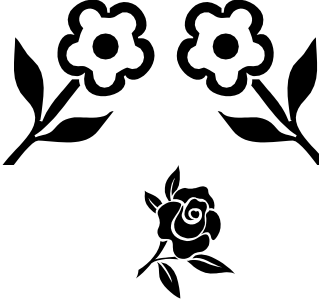
تقوا کوم دبنکلویلونه څارم
دفقیرانو دازاره درومم

کروگناهوسه توبه وباسم
نور دعیشونو ددې بناړه درومم

دکتابونوبه خبرې اورم
دجاهلانو دکتاره درومم

مینې دریاب ته به غوته ووهم
دخیل مئین زرگي لپاره درومم

حمیدزی نه لرم سقون دزرگي
خمه دزرنو درکراره درومم

رون سپند

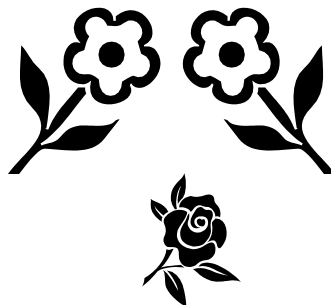
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دجانان ستاينه

مخ دي كتاب غابونه توري
مئينان وړه درته گوري

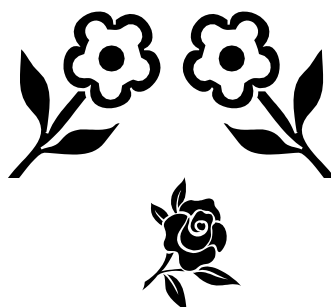
كله چي ستايدونه راسي
بس وي غمونه په ماوري

ستا دبنائست مثل هيڅ نسته
په دي نري كي دوري هوري

خوبانو مخته كړي دلبره
زړونه عالم درباندي پلوري

دخولي دي مشك عنبر اوريري
درته عاجز شول واره ستوري

حميدزي ستا په يادوپايم
په كارمي نه دي ساوي نوري

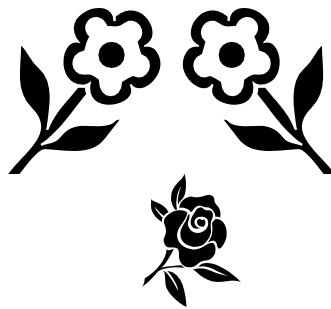
رون سڀين

جانان مي بنکلی دی
زماجانان لمرپه جهان دی
دانسانولار عيان دی

شغلي يي خيرې دمکانه
پاکه دی محبوب دپاک سبحان دی

نری ته را چي غلی تياره وه
اوس باندي ټول جهان روښان دی

حميدزی درود سلام پري ايم
ز مور نبي دپرقدردان دی

رون سڀند

دخوبنی انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

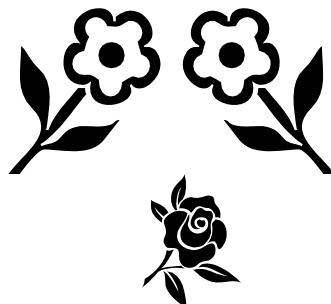
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمورن دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسي هله

رون سڀند

پند: ظلم ڊپر بددی

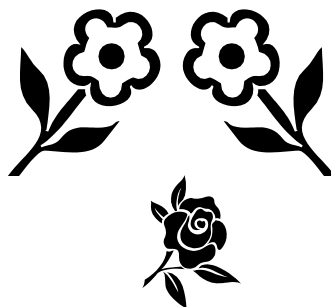
هغه شاهين چي په مظلومو زانو ظلم کوي
شاهين يي مه بوله ټپوس دی چي داجبر کوي

دهغوخلکوچي تقوانه لري ليري اوسه
يا هغه خلک چي حوانی باندي دوی کبر کوي

احترام وکړه دهغوڅوک چي الله (ج) يادوی
څه چي لري اوچي څه خوري په هغه صبر کوي

تري ليري اوسه دادبمن دی دوستي نه پيژني
داگورگبنان دي لوي سوري به دي په قبر کوي

دخان خبرنه دی خيالونو کي يي عمر تير سو
حميدزی خيال باندي دمه په هغه ابر کوي

رون سیند

زما دقام حال

مور د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مور یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرځوبه مور کړیرو
لاترځوبه یو خوب وري

ز مور قلم سره دوستي ده
مور په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
ر قیبان یې پوره وري

رون سیند

دنار و اجنگونوڅخه ستري يو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه يم
توره پرېزده په قلم زه بنايسته يم

تياري نه غواړم په دي بنكلي ميهن كي
دروښانوڅراغوپه بليده يم

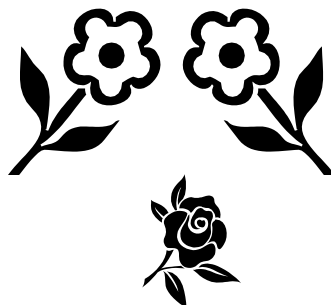
ولاړسه وركه سه زمور دبناره څخه ليري
خوارسي جنگه ستا دلاسه په گيله يم

تويان نسي نرولي ښه تكيه ده
دپوهانوپه ماني باندي ډاډه يم

ستا شديدي څپي ما خوځواي نسي
غمه ستا په هر يو دردزه اموخته يم

بدي نه لرم په خپل مئين زړگي كي
په همدې باندي په تازه رنگينه يم

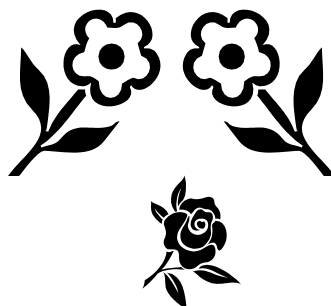
حميدزيه تا وعدي كړي ټولي ماتي
زه ولاړيم واړه ژوندبه په وعده يم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزیه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سڀند

گل ته

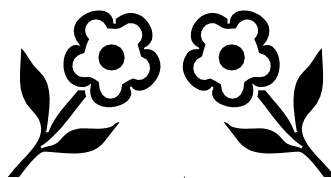
ماسره دردونه بنه پريمانه دي
زړه کي مي زخمونه بنه پريمانه دي

حسن باندي ستايمه مئين گله
مينه کي غمونه بنه پريمانه دي

مرگ قبولم تابه چيري هيرنه گرم
مرگ کي زحمتونه بنه پريمانه دي

وغوارم ساقي درخه يوه لپه
ستاسره جامونه بنه پريمانه دي

دلته حميدزي دي يادوي گله
ده سره بيتونه بنه پريمانه دي

رون سڀند

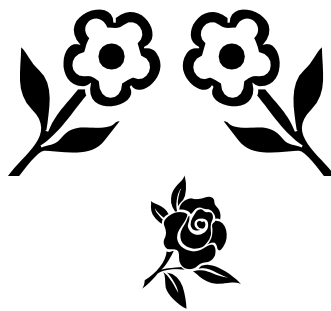
دگل مينه زما زره کي ده
ساگاني ودريري زره دمه کوي
زره چي مي ستاليدو غوڻتنه کوي

قربان سمه ستانه عربي جانانه
ستانه خوتول جهان ستاينه کوي

په سلامو باندي مي زره صبروم
کنه زرگی مي زوريدنه کوي

ستا دصفت خخه عاجز عاجزيم
ژبه مي ستاتش يادونه کوي

حميدزي ستانه صدقه سه گله
بس په همدي باندي بسنه کوي

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

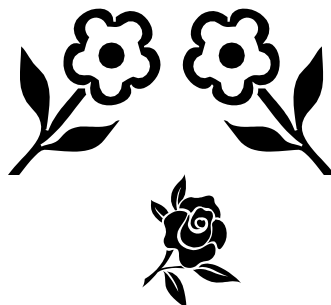
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيמושپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راخندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواره لتول

رون سيند

يوالى

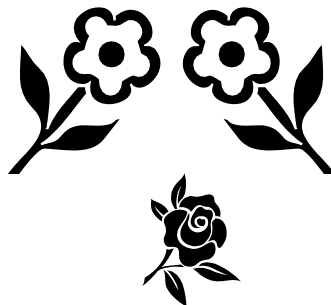
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستری
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونياباندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگی دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر اکره بس مولا ووايه

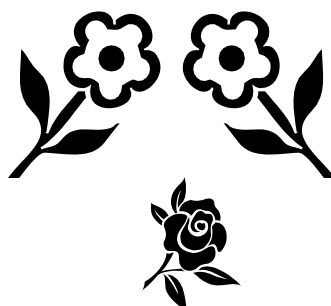
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نور نکړم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه څخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سیند

بدبختي ده

جهلت که ناپوهي ده بدبختي ده
زما پښتون چي په کورگي ده بدبختي ده

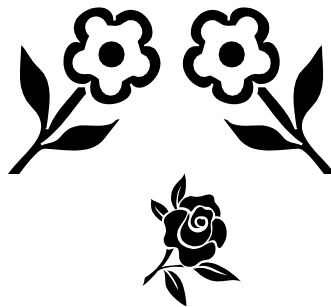
دظلمونو سلسله ده دوختونو
که موخوبنه ناخوبي ده بدبختي ده

خان دنورو په غمو باندي خبرکړه
بي خبره که خواني ده بدبختي ده

دخپل خان داصلاح خواست الله (ج) ته وکړه
بي دوعا که زندگي ده بدبختي ده

دجانان دعشق دزوره خبرمشی
ناروا که عشقي ده بدبختي ده

حميدزيه دبي ننگوياري پريبرده
دوی سرچي ستا دوستي ده بدبختي ده

رون سيند

دبريا په لته

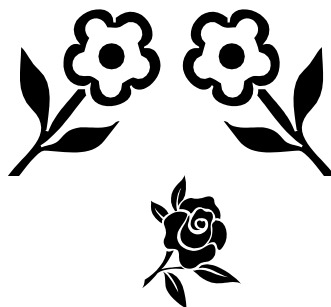
خم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دنائسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونوسره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقواموندمه

خير دى که جونگره کي اوسيرمه
دغه خاي نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه د ملغرو خلا موندمه

رون سپند

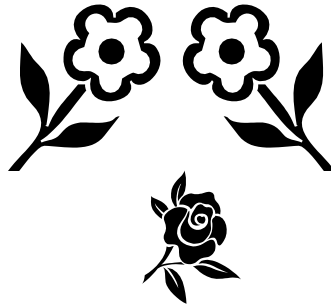
زما راز

دجانان غم کي سرگردان غوندي یم
په سمندر کي دباران غوندي یم

څوک مي پوښتنه ډیر هر نه کوي
ليري صحرا کي دتوپان غوندي یم

دهيواد غم مي زړه کي ساوي کاري
اوبنکي مي اوري دآسمان غوندي یم

حميدزی نه لرم نفرت دميني
دنفرتونوسه پښيمان غوندي یم

رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفا كړه
پر قدم باندي قدم ږده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي ددرملو
ناروغانوته ارام وركړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بڼيگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستينو ملگري كوه بربنډه
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سڀند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورور سره په شروي

زه د پښتنو تر منځ ناولي: د پور نډکرنه نه منم
که ديوال د پښتنو تر منځ رارنگ سو
زيری راکړی هغه ورځ به سمه بناد

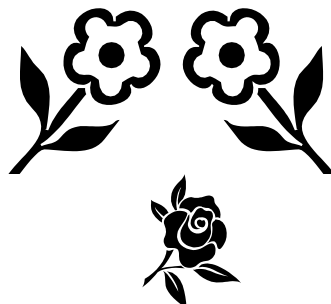
چي هیواد مو د سيالا نوسره سيال سي
راپاڅيری جري باسي د فساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله د غمونومه کره ياد

ددي هسکو غروسرونو ته که خیرسي
تاريخونه به بربنډسي د جهاد

د جنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړو دخپل منځ څخه تضاد

حميدزي د پښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

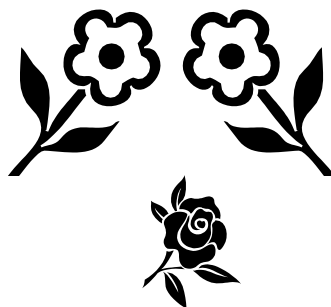
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سڀيند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده

په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم

دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

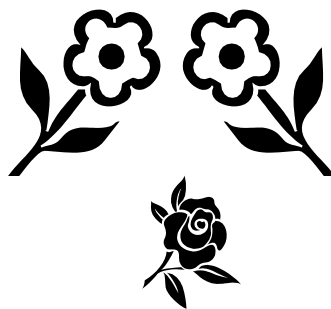
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري

په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه واران دي

دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سینه

زوریدلی ولس

دظلم زورنه زوریدلی ولس
دپرومدونه کزیدلی ولس

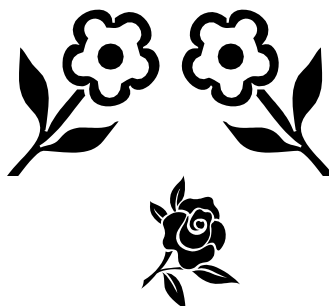
نوردتوپک په خای قلم غواری
دغره دهسکه رالویدلی ولس

چاورله دردچاپر هرونه ورکړل
وه تورگرنگ ته غورخیدلی ولس

نورخپل رقیب ته به خواب ورکوي
اوس یې کتاب دی پرانیستلی ولس

نوردې چلونوباندي نه غولیري
دپښتون قام دی پوهیدلی ولس

حمیدزی خله به دروغ وایمه
پښتون ازله دی ویارلی ولس

رون سڀيند

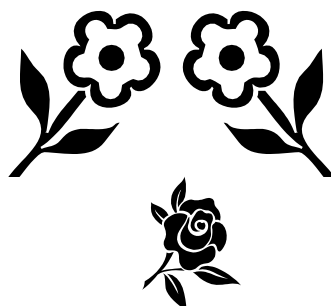
زمور حال

د غليم په توره پري سوي هسكي غاري
په هر كوركي مو موركي وهي بغاري

خدایه سوله درنه غوروسوله راكري
زمورپه چم كي لوی واره د جنگه ژاري

چي زمورورانول غواري ته يي وران كړي
هغه خلك چي وژل دافغان غواري

د دردونو ويادول موبله اډبردي
حميدزي كله شميري لي سي ويجاري

رون سپند

عاجزه اوسه

دخپل بنايست تري اندازه ورکه سوه
مغروړ سړي څخه آينه ورکه سوه

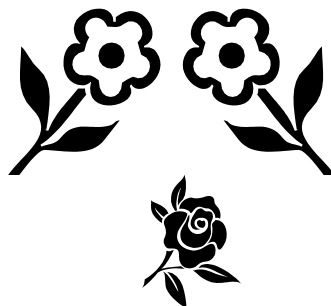
تاورته ورچې کره لاسونه په ناز
دها رقيب څخه کينه ورکه سوه

مورن د پيوو په خواکي ژوند تيروو
ځکه زمورن څخه تياره ورکه سوه

تاورته دوست چي کله غږ وکړلو
غليم ظالم سه زمورن کيسه ورکه سوه

ژوند ورله هله سره لمبه سو واوره
پښتون سړي سه چي شمله ورکه سوه

ماورته توکوکي داناوويل
خوار حميدزي څخه جمله ورکه سوه

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

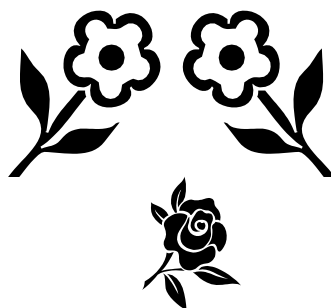
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقي راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دناپاكيو كړه

رون سیند

دکبر او غرور بدی

په غرور سره انسان د هسکه لویږی
چي غرور کړی هغه واره تبا کیږی

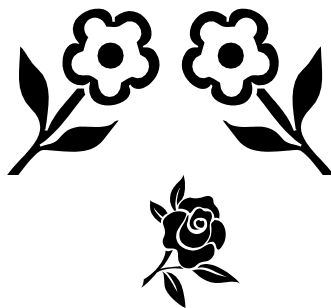
غرور مکره دی په علم خوار عالمه
په غرور باندي دی علم بربادیږی

ته که یاد کړی د دونیا علمونه واره
که غرور کړی واره علم دی هیریدی

غرور نکړی بنایسته سپورمی هم گوره
په بنایست چي یی مئین هیخ نه اوبیردی

که هرڅه درسره وی پخړیه مکره
ملغلرې هم په خاوروکی ور کیږی

حمیدزی د خاور جوړ خاوروته درومم
عاجزی باندي می زړه کله مریږی

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

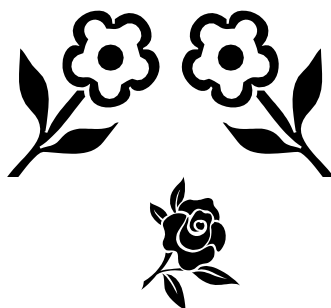
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووحي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون ۽ سيند

دگلو ماليارته

تورشپه ڪي در غلم سهارنه وو
ياره ستا په ڪلي ڪي مي ڪارنه وو

تش مي ديدن غوبنتي سنا دمخه اشنا
زړه مي د دردونوسه ڪرارنه وو

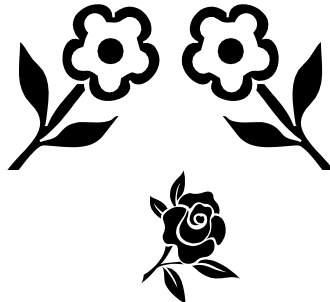
زه وم منتظرستادوصال اشنا
ژوندڪي مي بغير کوم انتظارنه وو

اوس درته خيالونوڪي سلام و ايم
خيال سلام نه پرته مي کوم چارنه وو

وايمه هغوته چي جانان مي و
دي نه مي په ژبه بل اقرارنه وو

ته مي ڪري دلبر اشنا په دي خاطر
ستا بغير نري ڪي بل ماليارنه وو

هه درومه و خواته دهغه ورسه
واوره حميدزيه ڪه انڪارنه وو

رون سیند

د مرگ انتظار

دانړۍ ده څومره لنډه
ماترلي لويه پلنډه

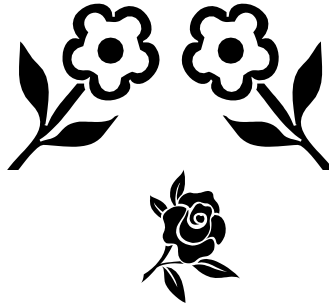
بس تلابن کوم دېدو
دنيکي نه لرم ونډه

آند کي ورک یم دعیشونو
گناهونه مي بربنډه

هریو سمت ته مي تقواده
زه تقواسه یم په منډه

داغزو په کت مي شپه ده
داورونو یم په څنډه

حمیدزیه ریا نسته
چاډیوه کرل راله شنډه

رون سیند

د شعر جوړت

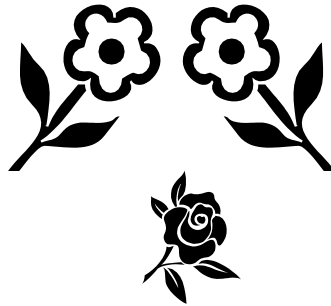
څه دالهام اوڅه دخيال سه جوړسی
څه وي نفرت څه دکمال سه جوړسی

شعر ډپر تريخ وي خو خوږه ترې څاڅي
څه وي افکار څه فکر جال سه جوړسی

کسب خونه دی زده کړه هم نه لري
څه تجربو اوڅه مهال سه جوړسی

بیتونه پندوي خوچي ته په پوه سی
څه وي وزر اوڅه دبال سه جوړسی

حمیدزی نه وایم چي زه شاعریم
شعر دغم یاژوند خوشحال سه جوړسی

رون سینه

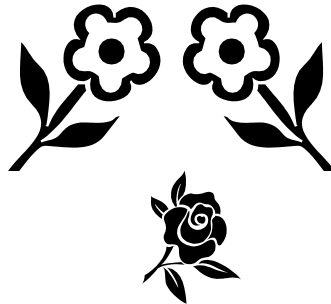
هسکه چغه

ژبه می ترخه ده په پینتویی خوره وم
عقل می لاوم دی په غمویی پخوم

نسته خوبی نسته دغمونو په دی بنارکی
زړه می ژوبل سوی په تپویی ر غوم

داخوره یاغي ده غلیم بدورکتای نه سی
داده هسکه چغه په نری یی خوروم

روح دحمیدزی به هم آسمان ته پروازوگری
سپینه می جامه ده په ایرویی توروم

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوی

په گدو وپوسردی
ورورته چاره ورکوی

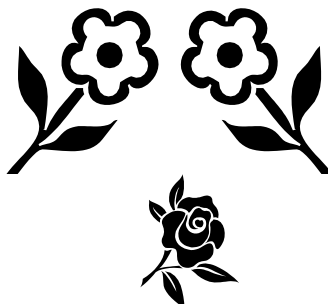
د دوی خبری واوره
غلیم ته زره ورکوی

خوبونه لوی لوی وینی
هوډته څه نه ورکوی

صفت یی نه خلاصیری
وچ سه لاندو ورکوی

مینه خودی ته وایی
دژوند خوازه ورکوی

حمیدزی څه پوهیری
تولوته زره ورکوی

رون سیند

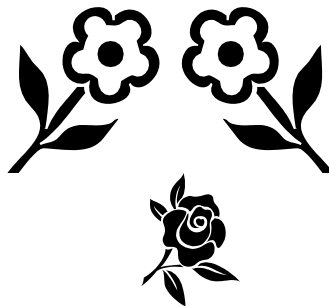
دټاټوبي غم مي

دغمونوپه دې چم کې مې سقون دی
زما خوانی کې دمستیوسه بیلتون دی

دخالق په خلقتونو کې آندوری
زما په نیکو دلدارسره تړون دی

کلکې تیرې هم پستی راته معلومیري
زما په مینه کې خپل سوی داجنون دی

حمیدزی دخان دردونو کې راگیریم
دټاټوبي غم خوړلی مې لرمون دی

رون سيند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

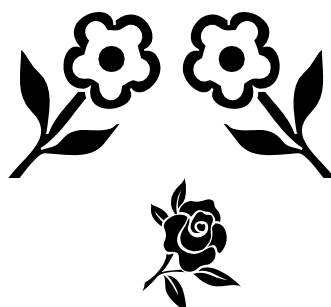
وپره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سيند

خومره بنکلی مي محبوب دی
خه بنکلاري خيالونه دنگار
داسي بنکلاري چي باران وی دبهار

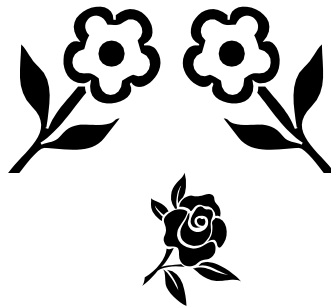
په خبرویي فضا سي معطره
چي خبري کړي را اوري پري انوار

دبنکلایي اندازه کولی نسّم
زما جانان دی دهمه بنکلوسردار

وه ديدن ته یی زمازره ناکرار دی
راپه برخه یی مولاکړی یو دیدار

نه یی حسن دي نری کي موندل کيږی
نه څوک غږسي اوریدلی دمالیار

حمیدزی یی کتابونو کي دیدن کړم
نورکاته دي دگل سخت در هر یوچار

رون سڀند

خوڙونڊ

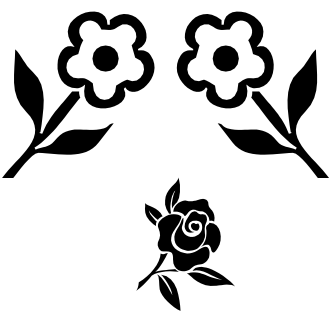
دغه قلم دغه يوه توره اوچاره ده زما
دغه ده خاوره دغه سيند دغه حجره ده زما

ددغي خاوري په منځ داچي دا گلونه بنڪاري
دغه ڪتاب دغه شپيلي دغه رمه ده زما

ددغه ڪلي چي په منځ ڪي ها لوگي بنڪاري
دغه مي ڪوردغه مي خان دغه ڪوڙه ده زما

ددغي لاري په ها خواڪي چي سنڊري وايي
دغه ٽپه دا ولوله دغه ناره ده زما

اي حميدزيه ڪه دڙونڊ ڇه دي خواتوره سوه
داغه دي دار دغه خنجر دغه تيغشه ده زما

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

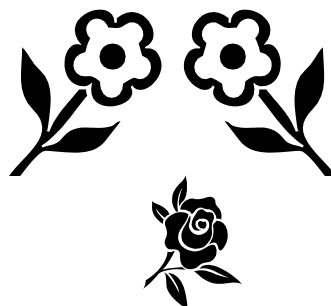
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لاړ داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سیند

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

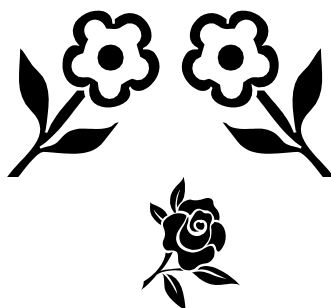
په مفتنه نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښيماڼه بنکاري

حميدزي ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري

رون سڀند

بنوونڪي ته

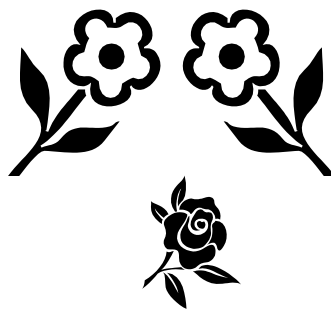
دبنوونڪي په عزت باندي خان بناڊڪره
درناوي باندي يي خپل ايمان اباڊڪره

چي دنيا ڪو ڪري بنوونه اوليادي
په دوستانو دپاک رب تل اعتماد ڪره

معلم هغه دي چي سيخ دي په نيڪي ڪري
دبڊڪارو استادانو خان ازادڪره

چي عالم وي او تعليم درته ڊالي ڪري
په مجلس کي دنيا غلو دور فسادڪره

دمعلم درويه دانري رو بنانه
حميدزيه احترام تل استاد ڪره

رون سڀند

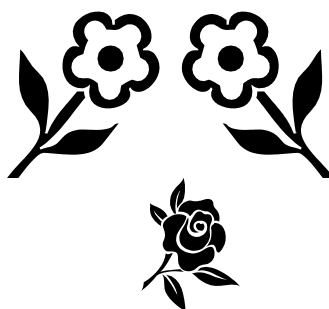
دڼاتوبڼي حال مڼي
بس زندان دڼي تاريخي دڼي
په هڼيوادمي توري شپڼي دڼي

ژړا وكرم خالي نسي
زړه غماز څخه گيلي دڼي

بنكلا نسته بهار نسته
دژوندون ترخي شپڼي دڼي

ستوري نسته سپورمڼي نسته
دمئڼنو اندڼڼڼني دڼي

حميدزي خپل بخت ته ژرم
دتقدير دافيصلي دڼي

رون سڀند

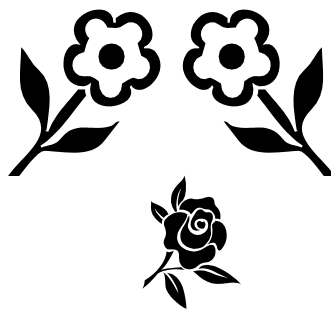
نري ته چي راغلم
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينه
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سیند

ژوند

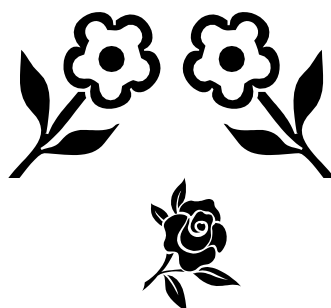
ژوندون خومره دغم دک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي خړیکه که پرهروي
همه واره دخپل یاروي

دخانگو څخه نفرت سي
که شیبې شي اوپه شماروي

ددي دنگو غروسرونه
لالويدلوسه لچار وي

حمیدزی به درسره يم
که نیکیوکي دي چاروي

رون سڀند

ڊيور نڌڀيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنڇ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنڇ دجبر ڇنڇيرونه دي

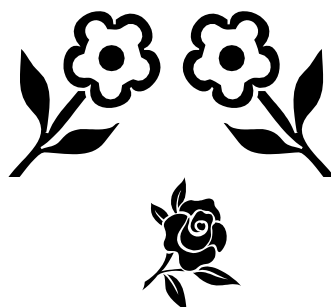
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنڇ ڪي داو پشونه دي

مورن په دوونو مونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومور و اڃونه دي

موردرنه په خواست خيل مي نه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

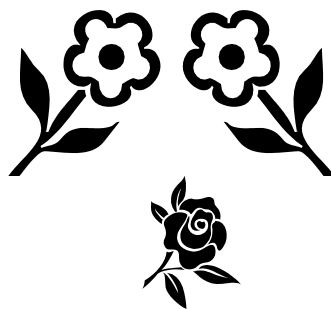
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم ڪي دهر ڇه ڄاڻونه ڏي

نشم بيليدلي ڏخيل ورو ڇه
دا ڏيڻتني خولي مي قولونه ڏي

زما مٽي قوي ڏي تاريخ وگوره
بس تش مي ڊجنگه نڦرتونه ڏي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه ڏي

زه حميدزي ڊاڪرينه ڏي نه منم
ڏي ڊلاسه ژوند ڪي موغمنه ڏي

رون سڀند

سپورمي

سپورمي رڻا دي ميان خوبنوي
تياري راتل دي غمازان خوبنوي

هغه دي زوي نه دي چي تاورانوي
ستا ورائيده به خاينان خوبنوي

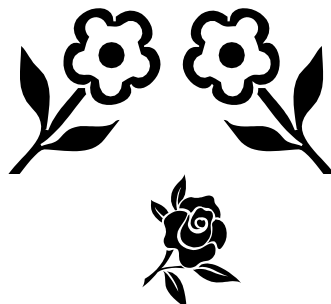
دکلي کوره څخه وتښته هه
وژل دورورخوبي ننگان خوبنوي

خان دي په نيغولاروسوخ کړه خوانه
کږي وږي لاري ماران خوبنوي

دقلمونو سه ماني جوړي کړه
ماني دپوهي عقلاڼ خوبنوي

کتاب کي نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوي

نوم په نومو کي دجانان ښه لگي
حميدزي خپل ښکلي جانان خوبنوي

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوارم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

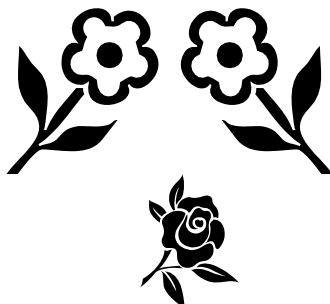
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سڀند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پښيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهاننه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

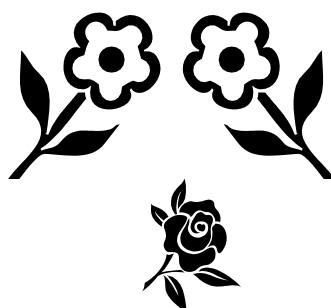
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم

زه دغمونوپه لیدو عدت یم

دپښتون قام زخمونه زما زخمونه

دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته

زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کی شمارم

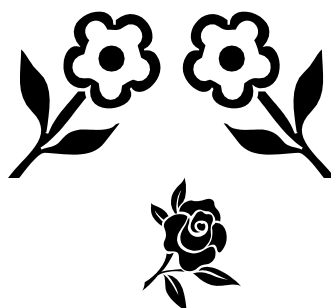
حُمکه او هسک کی په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی

دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامی نشلومه

زه حمیدی په رغیدو عدت یم

رون سڀند

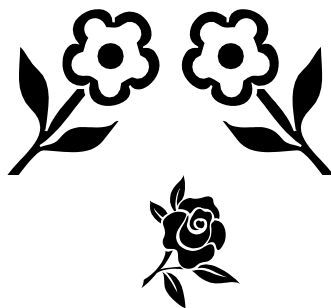
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسڪ اور پاندوى
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادى راته دالى پراخه سينه کرل

چي نيکونوموننگ وکرپه تاتوبوي
دي خپانده لوى سيندويي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوي
دي ويوباندي غليم زمورسه کينه کرل

هسڪ هسڪ غرونه دخوبني سندري وايي
خپلواکى مومبارک شپون داتپه کرل

حميدزي ته خپل هيواد دخانه گران دى
زړه کي مينه دهيوادبي ميلمنه کرل

رون سیند

دونیامی وتلل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پکښي جانان وونورڅه نه وه هلته

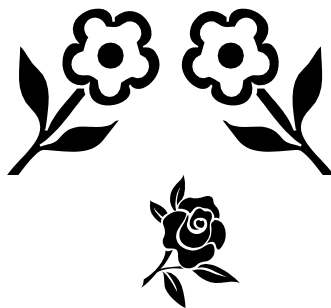
دښکلاښارته چې مې سرکړښکاره
بس یو ارمان وونورڅه نه وه هلته

دونیامی وتلل دزړه په تله
پکښي زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي لیره وه
پکښي خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقیانوپه کاله میلمه سوم
مینی دوران وونورڅه نه وه هلته

دحمیدزي سره دردونه میشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سيند

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
دمظلمواوازونه تري نه خيرى
په هي وادمي بس غمونه راوريږي

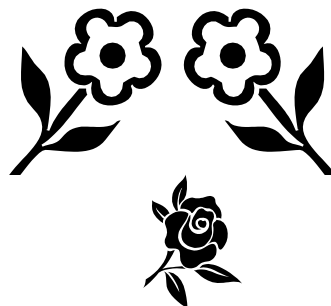
څوك دخان څوك دجهان سره په جنگ دى
زموږ په چم كي هيڅ جنگونه نه خلاصيري

خينوخلگوزرونه ډك وي دنفرته
خينوزرونوكي هيڅ مينه نه بنكاريري

د فريب كاروچار دهرچا خخه بڼه دى
دلته نيكوته غمونه ډالى كيږي

بنوخبرو اوريدلوته كانه دي
دبدانووه ويناووته نڅيري

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
حميدزى په دي خبره نه پوهيري

رون سیند

بي ننگ دی؟

مسلمان چي دخپل وروردسرقاڼل سي
دخوبني ژونديي دغم لورته بدل سي

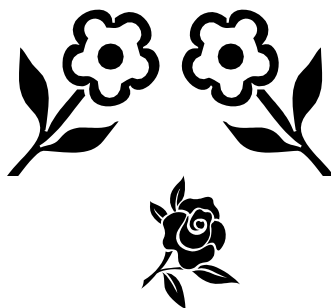
څوك چي ظلم په مظلومو كړي بي ننگ دی
يا هغه چي دغليمه سره مل سي

وران تاتوبي ابادي درڅخه غواړي
مهربانه دی الله(ج)ستونزي به حل سي

په قلم باندي ودان افغانستان كړه
چي خوبني دي زړه كي پاته تل ترتل سي

دزړه دردڅخه سلگي وهم په زوره
ديښتون چي دبدی لورته مزل سي

حميدزي په خپل تاتوبي باندي وياړم
هراغزي دخپل هيوادمي راته گل سي

رون سیند

حبیب می

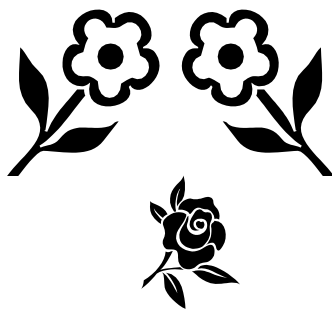
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانہ قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود او پیری سلام وایمه
راته په زره دی هر مدام حبیب می

رون سڀند

نه پوهيرم؟

يا خوفه یم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي یم

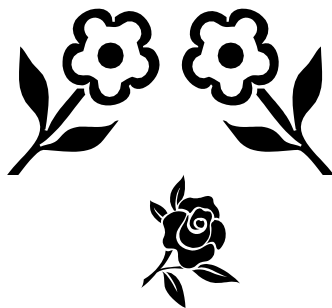
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ کي دسکاره غوندي یم

يا خوداشپه ده درکلونواورده
يا زه په مينه کي نشه غوندي یم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه کي دايره غوندي یم

يا مي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا کي دميلمه غوندي یم

يا حميدزي یم په گلرنگه مئين
يا په دونيا کي بيله زړه غوندي یم

رون سڀند

ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنيكانوپه خدمت كي پا چاهي ده

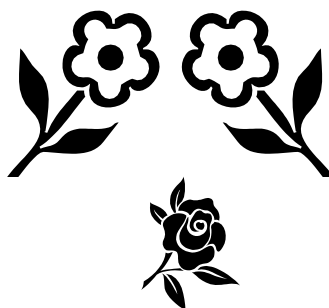
كائناوتو ته انديوسه پورته لارسه
په خيالونو د عقبا كي خوشحالي ده

دبي پتو د عزت څخه پر هيز كره
د ظالموپه صفت كي بربادي ده

حقيقت كي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بويه تيريدوكي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله وركره
كه مغزوكي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پنينيمان نه يم
ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

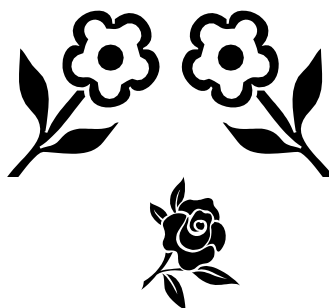
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونو سه وجودداروم

کروو عدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

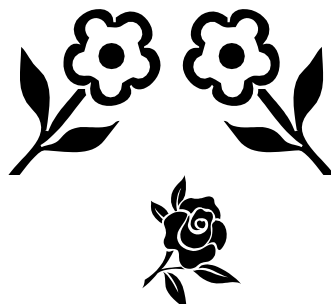
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيکوتله در نول لتوم

هڅه کوم په نيغولار و لار سم
دبدکرو پنداخيستل لتوم

سرونه تپت ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سیند

تاریخونه موراسوخی
خومره ډېردي زموږ غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ویجاړمو دی تاتوبی
دظالموپرې ظلمونه

تاریخونوموراسوخی
هم یې مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمنان دي
پرې خبردي عالمونه

یاخومورپه خوب ویده یو
یامومات دي اندمونه

راسی ورنومتفق سو
رایوخیای به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چارې وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حمیدزیه نفاق اوردی
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀند

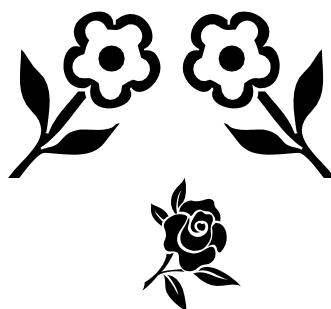
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دی
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دی

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
خاندلمردی تول جهان باندي ربنان دی

مور وپلار اوداتتوبی مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دی

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دی

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دی

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوخم
تندر فضا کي ماتومه اوخم

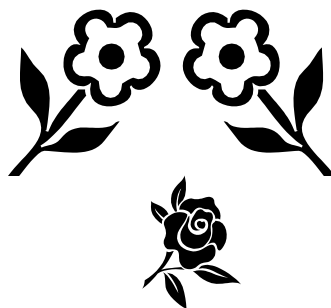
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوخم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوخم

دجانان هيله مي دزروگتيل وه
دلته خوزرونه هم پلورمه اوخم

ژبه به پري کرم کي دروغ وويل
دبدوکرکه به کومه اوخم

په حميدزي باندي مظلوم قدر من
ظالم به چيري نه ستايمه اوخم

رون سيند

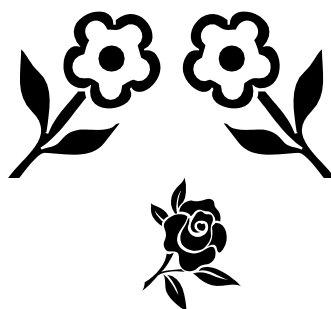
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئینان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پټې نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

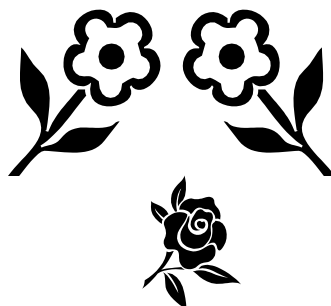
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سڀند

قاتله توره

لالهاندڀم په رڼا پسي د علم
بي ڪراري ڊبڊيوسه دظلم

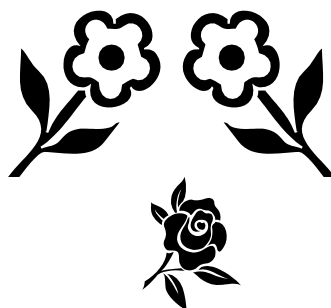
نيغي لاري مي خوبنيري پري منزل ڪرم
دبريالورته په لوڅوپينوور ځغم

احمقان راباندي خاندي نه پوهيري
زه په تيره دا قاتله توره ولم

مينه ڪاندم دقلم سره په زگرده
دي وگرو ته مي ڊاڪرن بنڪاري جرم

ها وگري دكلونوڅخه خواردي
ها وگرو ته ڪتاب لاس ڪي لوي شرم

داغزومنځ ڪي گلونه دي غوري پري
حميدزيه پښتانه دگلونرم

رون سیند

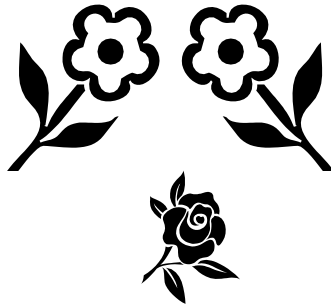
اوبنکي پلورم
خپل دژوندشې بي تلمه
لوی غمونه زه گالمه

په تياروکي مي منزل دی
درنا منزل ته خمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادې زورومه

درقلم مي اوبنکي خاخي
حميدزی اوبنکي پلورمه

رون سڀيند

گرم يو

مورن په خپله خپل څم ويران کړي دي
ځکه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي کړي دي
اړيو دغمازو نه زکات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته کړو
غزکړو چې په کلي کې جومات غواړو

نه مودی لوستلی دبريا کتاب
ځله دنیکبختو شان حیات غواړو

منځ کې مونفاق سره ویشلی دی
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو کې کرلی دی
رځي څخه پک ټول کاینات غواړو

وايي حمیدزی په دعاگانو کې
ربه کړاونوسه نجات غواړو

رون سیند

كلونه كيرى وژل كيرى پښتون
مدو مدو څخه زوريرى پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليرى پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريرى پښتون

ظالموكړى ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيرى پښتون

دخوب يې ډېرى مودې تيرى سولې
نن يا سبا به راپاخيرى پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيرى پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريرى پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيرى پښتون

رون سيند

دبنونځي نوم به يولى ايږدي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دورنومنځ کې
په يوه چم کې به اوسيري پښتون

دحميدي به ارمانونه پره سي
په لوی هیواد کې به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کې په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکړو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکروږ غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چې په پوهې به سيالي کړو
که رښتيا نړی منلي خپل په ننگ يو

مورن که یو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړئ چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کې مو دژوند سندرې نځي
حميدي سره لاسونو کې لونگ يو

رون سيند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لريزي

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانريزي

چي په بيلو لارو تلله
ها سيندونه به گډيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخي يري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوري يري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دېنو سمته ستني يري

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڀري

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڀري

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورند نوم به هيريڀري

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري پاريري

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رونو سٽري ڳالهائون ڪري ٿو سڀني
* * * * *

ڊڪر اونو ڇهه سٽري يونور

ته هوساينه موڙونديون ڪي ابدئي ڪري خدايه
سٽري وگري يو په ڇم ڪي موبنادي ڪري خدايه

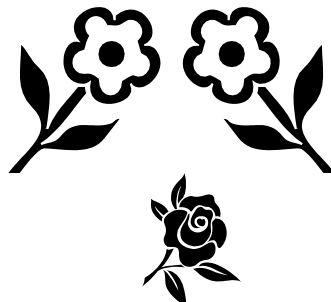
موي سوئي تيري زموريه زرونوڪي اورنه ميسٽ دي
زرونوڪي موميشئي دبرياوو خوشحالي ڪري خدايه

ستا بنده گان يو ستا په لاره دمزل هيله ڪرو
هوڊ مو پياوري دبديو موخالي ڪري خدايه

ڊڪر اونو دگالو ڇهه سٽري يونور
دستونزو ليري زمورخورانوزندي ڪري خدايه

دجنتونو په خيالونوباندي زره صبرو
زمور او گل ترمنڇ راختمه جدائي ڪري خدايه

درنا گانو درناوي باندي پوهيو پريمان
دحميدي په هيواد هرخوا رنائي ڪري خدايه

رون سڀيند

دلته وگري بس شرونه اخلي
جنگ دزلمونه مو شرونه اخلي

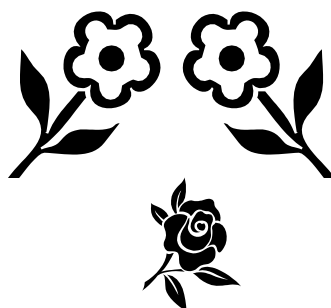
غواري تاريخ موراته لولپه ڪري
دتان دقلم مو ازاورنه اخلي

په فولادي قلفويي خولي ترلي
وگري خولوته حِينُرونه اخلي

حجره ڪي دوه زلمي په يوه خوله ندي
حِيني اوبه حِيني اورونه اخلي

په سيندڪي ويني مو دورايه بنڪاري
دجنگ لوگي مورانه غرونه اخلي

غواري مرغه پشان هواته لارسي
حميدزي حانتته وزرونه اخلي

رون سینه

ترمنخ مولیکه نسته

دتورو وریخوپه شان دلته خوزرنه توردی
دخپیل ملت دغمه خوبشرونه سکوردی

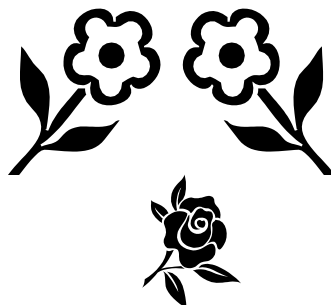
تاتوبی خان بولی خو ورله خدمت نه کوی
په دی غریب و هیواد کی کاره آندونه زوردی

مورته ددوست خطاب کری په فریب مووینه حبیبنی
دوستان مونیکی کیدای ز مور وجودته اوردی

کله اتمک یادوم کله ارغند او هلمند
ددی سیندونه اوبه زما دبنکلی کوردی

مور دی دیورنده منو ترمنخ مولیکه نسته
دایبنتانه وگری واوره بس ورور ورور دی

دخپیل هیواد زخمونه خپله گندمه خلکو
دحمیدزی خیالونه دخپیل هیواد په لوردی

رون سڀند

وخته موردرنه غافل يو
په ازغوکي په مزل يو

قدر نکړو دگلوونو
و بلبلوته اجل يو

دتيارو وښار ته درمو
درنالوري ته شل يو

کتابونه موسوځلي
دجاهلوسره مل يو

نيک وگري موبدايسي
وبدانوته خپل خپل يو

مور په ژونديو غوليدلي
په گناهوکي اول يو

وراندې تگ يې زغماي نسو
خپل دورورسره په چل يو

مور که يوسو علم وکړو
حميدزي تل به گل يو

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رونځسیند

دعشق پرلاره راته تلل بدبڼکاري
دميني ځان راته ژغورل بدبڼکاري

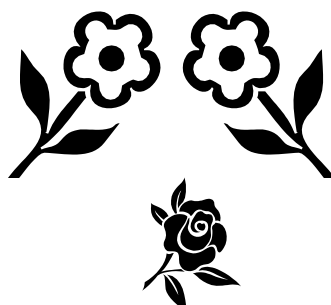
خپل کړوته گورم اوبدلون راولم
ځان په تش هيلوتير ايستل بدبڼکاري

دگلوبوی خوپرهرچا بڼه لگي
اغزي دبيخه څخه کښل بدبڼکاري

پوهه انسان ته نيکمرغي ورکوي
دجهل لاري تش څارل بدبڼکاري

رښتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدبڼکاري

حميدزی لار دنیکوبڼه پيژنم
دبدوځان هم خبرول بدبڼکاري

رون پښتانه

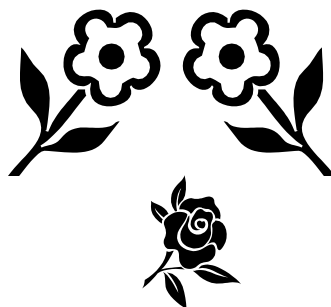
خدايه هوساكري پښتانه وگري
ډېرو مدوڅخه دي ستري ستري

دجنگ جگړو پري اثرونه ښکاري
جاروتي پښوکي دنفاق ېې پري

هسک ېې آندونه دي منم ېې ربه
خوسمنډردي دخوبونو وړي

ته راته مينه اويوالی راکري
مورته راخلاصي کړي دعلم سوري

په حميدزي باندي غمونه مين
سپرليه تاراته خوښی راوړي

رون سڀين

ستايادونه مي خيلوان دي
حڪه گران راته دحان دي

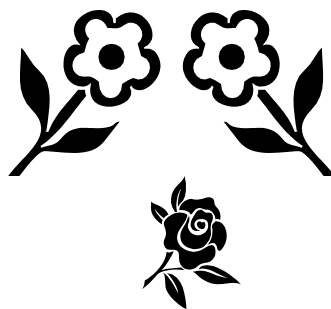
زره مي تا غواري دربيزي
قدمونه مي لرزاندي

ستا نوم خومره بهترين دي
غوړيدلي پري گلان دي

وخته ستاغيره لمبه ده
تويانونه دي روان دي

دنري په گل مين يم
كروانه مي ودان دي

چي مين په بنكلي نه وي
حميدزي ناپوهان دي

رون سڀين

وران ڪره دبيلتون ديوال
لوي تري سڀين ڊگر جور ڪره

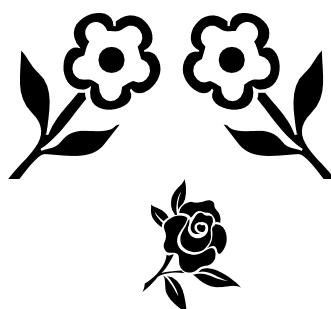
مه مننه دروغ دچا
نيڪ دي خيل بشر جور ڪره

پير دڪتابونو ڪره
پوهي سه قمر جور ڪره

ووينه بنڪلا هرلور
بنڪلي دي نظر جور ڪره

وستايه خالق (ج) دي خيل
خائته دي کوثر جور ڪره

وايي حميدزي بنڪاره
قامه خيل خيگر جور ڪره

رون سڀند

مادي دد ښځه ټل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دي
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميدزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسي نيولي ده؟

رون سڀيند

ماته دي بنڪلا پوره ڇرگنده ده
يار ستا وفا پوره ڇرگنده ده

ڇوڪ ستا دڃبر وسه انڪار ڪوي
هر چاته رڻا پوره ڇرگنده ده

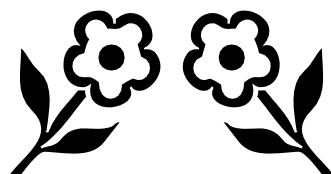
تا مورته ڏيوه غوندي احساس راڪر
ستا خوا ڪي برڻا پوره ڇرگنده ده

ليڙي ڇي سلام په نيموشپوتاته
هغه ته رڻتيا پوره ڇرگنده ده

هغه بريالي ڇي ستا خبري ڪري
ستا هره وينا پوره ڇرگنده ده

مخ دي دگلاب ڇخه ڊپر بنڪلي دي
مخ ڪي دي ڇلا پوره ڇرگنده ده

زه حميدزي ستا ڇخه قربان سمه
ستا مينه دوا پوره ڇرگنده ده

رون سڀيند

ڪنبت دگلو مو خزان راتبا ڪري
زمور هيواد دخيل وجوده ڇهه ستري

دگلونو ڇهه اور يي زري ڪي بل دي
ڇو بي رحمو خنارور دي دارلي

غمازن يي په لوگيو خوشحالي پري
رقيبانو په هر بند باندي ريبي

زمور گناهه ده ناحق وڙل ڪيرو
زمور زلمو ڪفن په سر باندي تيلي

هره خو دنياسته هيواد تباده
غليماون په مرميودي ويشتلي

ڪه دنورو ڇهه بنه غوارو ڪارنه ڪرو
زمور هيواد به بي ساهه پروت وي لڪه مري

راسي نور دخيل هيواد په غم غمجن سو
دقلم په زور بي جور ڪرو نريديلي

حق يي ڇنگه ور ادا ڪرم نه پوهيرم
حميدي زلي دخيل هيواد يم پورو ري

رونځ سيند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هیواد په غم
زما وگل هیواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
رښه اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنیکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښیږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هیواد دښ په شان ښایست لري
بس دسولې ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حمیدزي سره رنگین غزل
غم وه هیرو لو ته لنډی راکړه

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوڀني نسته دلته واره انديڀني دي

دچا ڙاري اولادونه مسڪينان دي
دچا سترگي دفراق تڪي سري دي

زمورن هيواد کي دکلونو سه جگره ده
دبنارو منځ کي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان کره
دقاتل ماليار لاسونو کي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوږي کري بيگانو دسيبي دي

دکتاب مينه يي زرکي زره نسته
زمورن اوڀنو منځ کي بي شميره فاصلي دي

که يونه سو تل تر تله به کريږو
حميدزيه په نفاق کي تارکي دي

رون سڀيند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

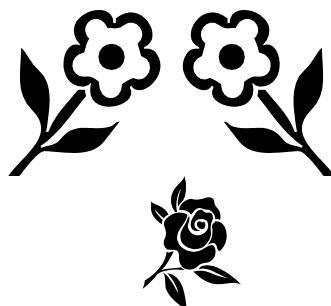
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڀالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزیه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

رون سڀيند

نور جنگ گتلي يوو مورن سوله غوارو
فقر خپلي يوو مورن سوله غوارو

گلان مووژني هيخ پرې رحم نه کړي
اورو سوخلي يوو مورن سوله غوارو

غوټي موگل نه سوي دجنگ دلاسه
غماز رتلي مورن سوله غوارو

دکلو وژني مو ظالم وگري
تيارو تي وري يوو مورن سوله غوارو

ز مورن په زړو کي يي نفرت شي ندلی
ټوپک خوار کړي يوو مورن سوله غوارو

ز مورن په وينو يي ماني جوړي کړي
غليم ريپلي يوو مورن سوله غوارو

دحميدي درقلم او بنکي خاخي
جنگ ژرولي يوو مورن سوله غوارو

رون سینه

دلته دوحشت تېغر
خوردی هیخ ټولیري نه

ورکه مو ترمنخ مینه
عقل مو خپلیري نه

اورمو په مغزو کي دی
بل دی هیخ مرکیري نه

وینه مو اوبه غوندي
مفته ده گرانیري نه

ډار مو د وجوده دی
سترگی مو خپلیري نه

وینه مو خبیبینی بڼامار
وری دی مریري نه

ورک رانه قلم کتاب
زخم مو جوړیري نه

صبره حمیدزیه کړه
غم درسه ستیري نه

رون سڀند

ورسته پاته دنري يو
دخنځير ماتي كړي يو

سمندر منح كې ډوبيزو
غورځيدلي دبيري يو

ديوبل څخه نفرت كړو
دغمونو دبيري يو

پوهه نكروپه اولادمو
لاغوښتونكي دمانی يو

تاريخونه موهي ركري
اوس بناغلي په پگري يو

دښمنان راباندي خاندي
توپان وړي څو وړی يو

ديوبل څخه ليري
دگريوان څيري تتي يو

حميدزيه ارزښت مند يو
حماسي مستي لندي يو

رون سڀند

مور دگنونو نه ازار اخیستی
دبدو کرونو مو بازار اخیستی

وخت سره لوبې بڼه په نره کوو
دخپله ژونده مو قرار اخیستی

دخپل هیواد مو وړانول عدت دي
دورور په وینه مو تالار اخیستی

هسک کي سپورمی مو په لیدو شرمیږي
دمیني لیک مو دریبیار اخیستی

دژوند کول مو لازده کړي نه دي
دخان وژلو ته مو دار اخیستی

دخپل هیواد ودانول نه غواړو
بدکوو ژوند مو دچینار اخیستی

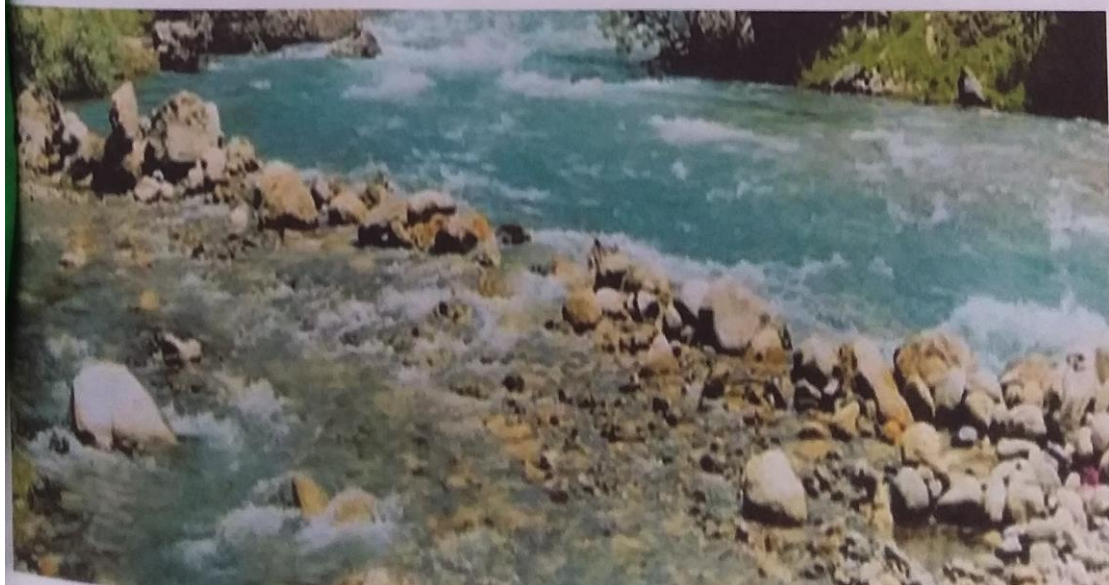
په خپل کلتور باندي ملندي وهو
ظالم اغیار زموږ اقرار اخیستی
دجنگ غوښتنه بڼه په زغرده کوو
بدیوو لاسو کي مو انکار اخیستی
دخپل زرگي دصبرولو په پار
حمیدزي سترگو څخه کار اخیستی

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزي په انگرېزي (MahmoodHamidzai) دخيبرالله زوی، دحاجي محمداقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال دثور دمهياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال دافريل دمهياشتې 24 نيټې سرسمون خوري دکندهار ولايت دژړی ولسوالی په سنگحصار کلي کې زيږيدلی دئ. حميدزي دپنې زده کړې دخپل کلي دملا امامانوڅخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې دژړی ولسوالی داسعدسوري لېسې څخه فارغ او دمکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت ددرنگ په څانگه کې کړي او دپاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې دپنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**